

GRØNLANKÅLSVISEN

Mel.: Pigen og søndenvinden

1. Om kålen nu vi synge vil -
fortælle lidt om, hvordan den blev til,
hvordan den fik sit lange navn,
og siden til julen var festligt til gavn.
Grønlangkålsmad med flæsk og sul,
det blev jo en vendelbospise,
med et par drammer her mod jul
det fjerner så mangel en krise.
2. Se, kålens frø er meget små -
så runde og glatte - du må forstå,
at den skal sås i lige spor
og ikke for dybt i den majvarme jord.
En kvindehand skal helst den strø -
en hånd, der kan føle og kæle,
så ikke store klumper frø
fuldstændig hinanden skal kvæle
3. det først blad er glat og lind,
og sart som den blødeste barnekind.
De næste får en kruset kant,
som kniplingemønster det ligner iblandt.
Så vokser den på solens bud
- hvis orme kan lade den være -
De store blade foldes ud
- den bliver en grønkål af ære.

4. Sidst i november ser vi den,
når sommerens frugter nu er gemt hen,
Da står den stadig med sin top
og venter, at nogen skal rykke den op
Og haren nipper af et blad,
imens agerhønen sig skjuler,
for her er både skjul og mad
før menneskebørnene juler.
5. De gamle bøger taler om,
at retten fra Skåne til Danmark kom,
langt finere end søbekål,
for den skal spises med gafler af stål.
I gruekedlen kogtes den
med flæsk og med skanke fra grise,
blev vredet op og så lagt hen
til julefrokosten at spise.
6. Dens blade formes til en bold
- som knyttede næver - den gemmes kold,
den skal ej skæres helt itu,
derfor har den navnet - så véd vi det nu.
Så lad os få grønlangkålsfest -
en øl og en dram til at skylle
med venner som det passer bedst
-**GRØNLANKÅLEN**- den vil vi hylde.

